



## Šaljiv račun.

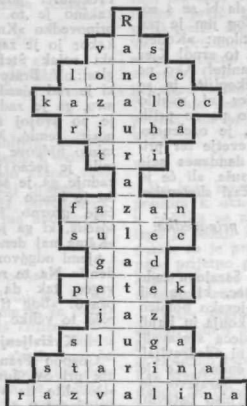
Priobčila *Milica Hrevatinova*.

...  $\times$  ... = 7. Kako je to mogoče?

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

## Rešitev besedne naloge v 10. števil.

Rana ura — zlata ura.



Prav so jo rešili: Zora Sajetova, dijakinja II. b gimn. razr. v Novem mestu; Stanislav Reja, učenec V. b razr. v Sp. Šiški; Joško Germ, dijak II. b razr. real. gimn. v Novem mestu; Makso, Mira in Božan Strmecki v Ljubljani; Majda in Samo Lovše v Ljubljani; Boris Vajda, dijak v Ptuj; Vera Orlova, III. mešč. razr. v Ljubljani; Boris Veselič, dijak I. realke v Mariboru; Miran Veselič, uč. V. razr. v Ormožu; Vera Škerbčeva v Mariboru; Andrej Kezele, uč. V. b razr. v Sp. Šiški; Darica in Slavka Sitarjevi, učenki pri sv. Jakobu v Ljubljani; Neda Demšarjeva, II. b gimn. v Novem mestu; Ljudmila Krajskova v Celju; Milica Hrevatinova v Pirešci; Zdenka Adamičeva v Ljubljani; Silvica in France Zvanut, Janja in Dragica Knafličevi v



Ljubljani; Zmagoslav in Lev Pipan; Mirko Izlakar, uč. VI. razr. v Mengšu (rešil tudi uganko v 9. števil.); Sonja Potočnikova, učiteljščenica, Ljudevit in Vlado Potočnik, gimnazijca, vsi iz Štor; Miloš Sotlar v Bočni; Rado Stepišnik, uč. V. b razr. v Toplicah pri Zagorju; Ina Slaparjeva, učenka v Olševku; Ado Brezovšek in Julka Pergerjeva na Vranskem; Zdenka Lušinova, uč. IV. a razr. v Mariboru; Zdravko Gobec, Celje; Nadica Kobalova v Metliki; Ivan Kveder, II. razr. mešč. šole na Jesenicah; Zdenka Banova v Ptuj; Erika Kamenškova in Zdenka Rejeva, II. real. gimn. v Ljubljani; Branko in Tedi Tancig, Marija Kinkelova in Malka Branisljeva v Ptuj; Tatjana, Piko in Mak Prelovšek v Ljubljani; Vlasta in Zlata Košarjevi v Ptuj; Bojan Tajnik, uč. v Kranju; Jožica Zupančevi v Ptuj; Joško Zamljen, II. c realka v Ljubljani; Miroslav Rosina, I. mešč. v Brežicah; Olga Turkova v Ljubljani; Jože Pintarič in Viktor Ravnikar v Trbovljah; Ladik Wisinger v Litiji; Franjo Pirtošek, učenec III. raz. mešč. v Zalcu; Miloša Pirnatova, dijakinja v Kranju; Stefančič Franc, Avbrecht Alojz, Stefančič Pepček, Jelenova Marija, Zupančičeva Marija, Novakova Marija v Pirešci.

### Ajda.

Naši pradedje so nekda stanovali daleč tam na vzhodu, kjer sije in greje solnce leto in dan, kjer je obilo zlata in brez mere bogastva. Ščasoma pa so postali ljudem tisti kraji pretesni, in naši predniki so se napotili iskat si drugih prebivališč. Ker so ljubili mir nad vse, so rajši zapustili najlepše kraje, nego da bi se sosedji prepirali in bojevali. Bog jim je poslal drobno zrnce z obvestilom: »Koder koli boste potovali, vsajajte to zrno! Kjer ozeleni in vzraste, tam ostanite! Ako ne ozeleni v treh dneh, ga izkopljite in se pomaknite dalje!« — Nikar ni vzkliko zrnce, koder so potovali. Ko pa so prišli v našo današnjo domovino, je ozelenelo, se razvijalo in dobilo belo cvetje ter prineslo koristen sad. — Še dandanes seje Slovenec ajdo. Če pritisne suša, ali če jo popari slana, pridejo hudi časi slovenskega kmetu.

### Narodna pripovedka.

#### Čuden jezdec.

Nedavno se je pripetil v Sarajevu ta le izredni slučaj: Neki Bosanec, ki je bil bolan, se je namenil v sarajevsko bolnico iskat zdravlja. Doma zajaše konja in hajdi na pot! Kmetje, ki so jezdecu srečavali, so ga pozdravljali, a ta jim ni odzdravljaj, kar se jim je zdelo jako čudno. Ko je konj z jezdecem došel v Sarajevo, je blodil po ulicah, dokler ga niso ustavili. Ugotovili so, da je jezdec — mrtev. Umrli je spotoma, a z rokama se je tako krčevito držal za sedlo, da ni padel s konja.

#### Zivali v pregovorih.

Glej, da ne prideš s konja na osla!  
Krava pri gobcu molze.  
Pes, ki ne laja, globoko zobe zasaja.  
Kar mačka rodi, vse miši lovi.

Kadar ni mačke v hiši,  
ples imajo miši.

Muhe se varuj; če te ne okuži, te vsaj onesnaži!

#### Prekmursko narečje.

V opisu Prekmurja, ki smo ga priobčili v zadnji številki, smo rekli, da govore Prekmurci posebno narečje. Da vidite, kakšno je to narečje, objavljamo danes pripovedko »Kmet, ki je zemljo podáráo«, kakor jo je zapisal v Bratonicih prekmurški rojak Štefan Kühar. Pripovedka se glasi: V Bratonicih je živo kmet Škafar, ki je rad sosedom zemljo podáráo. Gd je mro, ga je zadela strašna kazen. Po noči je po svoji njivi v velkoi púti mogeo nositi zemljo. Večkrat, gd je što vnoči mimo njegove njive šo, ga je slišao, kak mlo je ječao pod velkov žmčavov. Na zadnje ga je sosed Bakán rešo te nevéle. Šo je kesno v noči domó i naenkrat začúje grozno jčanje svojega pokojnoga sóseda, ki ga je s prosečim glasom pitao: »Káma naj denem?« Té je malo piján bio i njemi odgóvoro: »Nimák! Gde si zeo, ta dení!« Na te reči je pokojni púto na kla vrgeo, tak da se vse zemla strósila, i pravo: »Bog ti stokrat pláti, zdaj si me rešo te vélike kazni!«

#### K življenjepisu A. M. Slomška.

Gospod Franc Bolka, postajni načelnik pri Sv. Jurju ob juž. žel., nam piše: »Dovolite, da Vas opomnim na nebstveno netočnost v g. Antona Lebana spisu »Anton Martin Slomšek«. — Plošča ni bila odkrita »pred njegovo rojstno hišo na Ponikvi«, pač pa na orehu, pod katerim je A. M. Slomšek dobil pri šolskem izpitu svoje prvo darilo. Oreh stoji v bližini župne cerkve sredi vasi Ponikva, Slomškov rojstni dom Slom pa kake četrte ure od vasi spodaj v dolini, kar je kasneje tudi v spisu povedano.«